

консультантом, якого призначив мені університет, — оливковошкірим викладачем французької на ім'я Жорж Лафорґ, із плескати́м, ніби черепа́шчий, носом із видовженими ніздрями, — як він усміхнувся і склав пальці до купи:

— Боюся, тут може виникнути проблемка, — проказав він з акцентом.

— Чому?

— Давньогрецьку в нас читає лиш один професор, і в нього дуже специфічний підхід до своїх студентів.

— Я вчив греку два роки.

— Найімовірніше, це абсолютно не важитиме. Крім того, якщо ваш профіль — англійська література, то буде потрібна ще одна сучасна мова. У мене ще є вакансії на французькій для початківців, залишається трохи вільних місць у викладачів німецької та італійської. Іспанську, — він переглянув списки, — по суті, повністю розібрали, але я можу переговорити з паном Дельгадо.

— А з викладачем давньогрецької ви часом не могли б переговорити?

— Не впевнений, що це зарадить у вашому випадку. Він працює з надзвичайно малою групою студентів. *Надзвичайно*, розумієте? Крім того, мені особисто здається, що відбирає він їх радше за персональними вподобаннями, ніж за академічними показниками.

У голосі консультанта відчувався сарказм. А ще натяк на те, що, коли я дозволю, він би волів не продовжувати розмову на цю тему.

— Не розумію. Ви про що?

Насправді, мені здавалося, я все прекрасно зрозумів. Відповідь Лафорґа мене здивувала.

— Тут нічого такого. Він і справді заслужений учений. Інколи навіть дуже милий. Але його уявлення про викладання, на мою думку, дивакуваті. Зі своїми студентами він у буквальному сенсі слова відмежувався од решти факультету. Не розумію, навіщо його предмети подають у загальному списку. Це щороку збиває всіх з пантелику. Адже фактично його заняття закриті. Подейкують, щоб учитися в нього, потрібно читати конкретні книжки, поділяти його власні погляди. Не раз він завертав отаких-от студентів, як ви, з досвідом у класичній філології. Скажімо, у мене, — Лафорґ повів бровою, — якщо студент хоче вчити те, чого я навчаю, і відповідає певним критеріям, то хай собі відвідує заняття. Правда ж, це демократично? Найліпший спосіб.

— І часто у вас тут таке трапляється?